

2^e jaargang, no. 4
april 2023

In deze uitgave:

- Kingdom Now, welvaartsevangelie, preterisme (2)
- Wandelen door het Oude Testament (4)
- Pasen: Opstandingsleven geeft Hij mij!
- Volle evangelie zangbundels (2)
- De brief aan de Filippenzen (7)
- Hem leren kennen (2)
- Wie zal Ik zenden? (1)
- Het Israël-vraagstuk (1)
- Boeken, Gedicht Hanny Laurita

INHOUDSOPGAVE

- 2 Colofon
- 3 Van de red. : Kingdom Now, welvaartsevangelie en preterisme (2)
- 3 Wandelen door het Oude Testament (4) - Cees Visser
- 9 Pasen: Opstandingsleven geeft Hij mij - Jildert de Boer
- 11 Liederen om te luisteren - Henk Verbeek
- 11 Volle evangelie zangbundels (2): Kapelklanken - Henk Verbeek
- 12 Gedicht: Aanbidding - Mary Koster-Broek
- 12 De brief van Paulus aan de Filippenzen (7) - J.E. v.d. Brink
- 11 'Goud vanouds': mp3's van Jaap Spruijt
- 15 Hem leren kennen (2) - Christiana van de Velde
- 16 Wie zal ik zenden? (1) - Peter Brenner
- 18 Het Israël-vraagstuk (1) - Piet Guijt
- 20 Boeken
- 20 Gedicht: Het is Zijn opstandingskracht - Hanny Laurita

DE WEBSITE BIJ DIT BLAD

Dat is: <https://www.hoger-op.nl> De extra [artikelen](#) van de redactie op de website geven een duidelijk inzicht wat het volle evangelie is. Ook alle verschenen nummers van het digitale blad 'Hoger-op' zijn te vinden onder [Magazine](#) in PDF-

vorm. [Gemeenten](#) die achter het volle evangelie staan, zijn vindbaar onder dat kopje met hun websites en onder [Links](#) staan een aantal onafhankelijke websites. Er is een zoekfunctie om d.m.v. een trefwoord in de artikelen te vinden waar je naar zoekt. Als je een reactie wil geven op de site kan dat via button [Contact](#). Nadat de reactie gecheckt is, plaatst de beheerder/vormgever van de site, Henk Verbeek, hem eronder.

WEBSITES

die ondersteunend zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

- <https://www.hoger-op.nl/gemeenten>
- <https://www.hoger-op.nl/links>

MEDEDELINGEN

Uiterste datum indienen kopij voor no. 5 van jaargang 2, mei 2023, is 08-05-2023.

- *Henk Verbeek besteedt zorg aan het blad door een frisse opmaak en het toevoegen van meer afbeeldingen. Graag zien we dat schrijvers een of meer plaatjes bij hun artikel meeleveren. Het is nu ook mogelijk vanuit de inhoudsopgave direct naar een artikel te springen.*
- *Gemiddeld proberen we de artikelen in het blad tegen de 18 pagina's tekst te laten tellen, geïllustreerd door plusminus 2 pagina's plaatjes tussen de tekst.*
- *Helaas lukte het niet om het jeugdartikel van Zeina Bassa te plaatsen en gaat dit naar het meinumner. In het volgende nummer o.a. een artikel van Eljakim Nuijten.*

COLOFON

Doelstelling

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Vanuit de volheid van het evangelie willen we een boodschap uitdragen die het *inzicht in Gods Woord verdiept*. Het biedt een *stimulans om Jezus na te volgen* in de dagelijkse praktijk door in eigen leven '*hogerop*' met de Heer te komen.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. U kunt meer adressen ervoor opgeven via redactie@hoger-op.nl die interesse (kunnen) hebben het te ontvangen.

Het blad verschijnt met ingang van 2023 om de maand (11x per jaar met een combinummer in juli-augustus) en heeft vanaf maart 2023 een omvang van 18-20 pagina's. *Elk nummer zal rond het midden van de maand verschijnen.*

Ontvangt u het blad niet van een contactpersoon in een gemeente, dan kan het blad *persoonlijk* aangevraagd worden.

Dit persoonlijk een gratis abonnement aanvragen verdient - nu we ruim een jaar met het digitale blad onderweg zijn - de voorkeur. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. *Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website.* Er wordt ook op sociale media, met name op facebook, bekendheid aan gegeven.

Links

Graag zien we links naar <https://hoger-op.nl/> op verwante gemeentewebsites waardoor het blad meer aandacht en bekendheid krijgt.

Redactie

Jildert de Boer

Vormgeving

Henk Verbeek

Verantwoording en copyright

Elke auteur draagt de verantwoordelijkheid voor zijn/haar artikelen en de redactie is verantwoordelijk voor de publicatie ervan. De link naar de pdf van het blad op de website kan vrij doorgezonden worden via de e-mail. Bij overname van artikelen: *graag bronvermelding.*

Correspondentieadres

Jan Azn. Leeghwaterstraat 6

3841 KC Harderwijk

Tel. 06-27269342; E-mail: redactie@hoger-op.nl

Kingdom Now, welvaartsevangelie en preterisme (2)

Wij moeten niet denken dat we linea recta terug kunnen naar de ideale schepping van vóór de zondeval. Er is sprake van een *zuchtende schepping* (Rom. 8:22), waaruit het lijden niet zomaar is weg te poetsen, al denkt de 'Kingdom Now-theologie' en het 'welvaartsevangelie' ten onrechte in die richting.

De 'Kingdom Now-theologie' meent dat dat de wereld erop *vooruitgaat* en dat wij Gods Koninkrijk zullen kunnen vestigen op aarde voordat Jezus kan komen, en Hem de aarde aangeboden wordt. Of men meent met het *preterisme* dat de grote verdrukking al is geweest vanaf 66 na Chr. en de wederkomst van Jezus - op geestelijke wijze blijkbaar - in 70 na Christus plaatsvond. De antichrist zou er dan eveneens al in de persoon van Nero zijn geweest, een keizer die de christenen heftig vervolgde.

Ook wij geloven in de *verschijning* van de gemeente (door geestelijk herstel) in plaats van haar *verdwijning* (ontsnapping) naar de hemel in een opname die voor de grote verdrukking zou plaatsgrijpen, maar dat is geen 'Kingdom Now-doctrine' die ervan uitgaat dat WIJ het Koninkrijk kunnen bewerkstelligen. Zo verdwijnt immers de noodzaak van de fysieke wederkomst van Jezus achter de horizon. De gemeente moet echter wel haar doel - de volkomenheid - bereiken. In de gemeente van de eindtijd zullen langs de weg van een gestaag, innerlijk groeiproces uiteindelijk volgroeide, volwassen *zonen van God* (NBG-vert.) tevoorschijn gaan komen, waarnaar de gehele zuchtende schepping 'met opgestoken hoofde' uitziet (Rom. 8:19, St. vert.). "Wanneer Christus verschijnt, DIE ONS LEVEN IS, zult ook gij met Hem *verschijnen in heerlijkheid*" (Kol. 3:4).

De realiteit gebiedt ons te zeggen dat we niet alleen een grote *late regen-opwekking* (Jak. 5:7-8; Joël 2:23 e.a.) tegemoet gaan in de eindtijd. Maar ook dat we in de tijd van de *grote afval* (2 Thess. 2:3) leven, dat de antichrist zal worden geopenbaard en er een grote verdrukking zal zijn op aarde. Dat het niet van geleidelijk aan beter en beter op aarde wordt, zoals de 'Kingdom Now-theologie' leert, maar dat wat de maatschappelijke ontwikkelingen betreft de wetteloosheid op aarde zal toenemen en het daarom in de zichtbare wereld steeds verder achteruit gaat. Men wil in de bedoelde stromingen deze nuchtere realiteit vaak niet onder ogen zien en de steeds slechter wordende wereld wordt ontkend. Men stelt en beweert dat wij als christenen NU maatschappelijke invloed moeten uitoefenen en NU de politieke macht moeten gaan overnemen: 'Kingdom Now.'

Wij verwachten echter - dwars door de grote verdrukking heen - dat de kracht van Gods Geest in ons zal toenemen en dat er geestelijke uitkomst is te verwachten 'van bovenuit.' Zijn Koninkrijk is namelijk niet van de wereld (Joh. 18:36).

Naar de mp3-opname van woensdag 20-03-2002 in de VEG 'Immanuël te Breda door Cees Visser

Twee werelden: de onzichtbare en de zichtbare wereld

We zijn bezig met de bespreking van de schepping, de eerste periode in ons 'overzicht van het Oude Testament'. God heeft in den beginne de hemel en de aarde geschapen als omgeving voor de mens, als omgeving voor zijn mensheid. God acht het nodig om voor zijn toekomstige partner een omgeving te scheppen die bestaat uit twee sferen. Uit twee bij elkaar behorende werelden, die opgebouwd zijn uit twee totaal verschillende materialen: een *hemel*, een onzichtbare, onstoffelijke wereld, opgebouwd uit *geest*. En een *aarde*, een zichtbare, stoffelijke wereld opgebouwd uit *stof*, uit materie die een bepaalde massa, gewicht en volume heeft. Twee werelden, waarvan je zou kunnen zeggen: horen die bij elkaar? Ja, die horen bij elkaar: het zichtbare hoort bij het onzichtbare, en het onzichtbare hoort bij het zichtbare. De aarde wordt vanuit het onzichtbare gedragen. De hemel hoort bij de aarde; de hemel omgeeft de gehele geschapen natuurlijke wereld.

Ten dienste van de mens

Die twee werelden zijn door God tot aanzijn geroepen ten dienste van de mensheid, ten dienste van jou en van mij. God acht die twee bij elkaar behorende werelden noodzakelijk om zijn partner te *verwerven*. Niet om zijn partner te *scheppen*. Als God zijn partner 'kant en klaar' had geschapen was er tussen God en de mensheid altijd een niveauverschil gebleven. Maker en maaksel kunnen nooit van aanvang af op hetzelfde niveau staan. Echter, wat God met mensen bedoelt is zo groot...

Mogelijkheden tot ontwikkeling

God scheidt mensen in een omgeving waarin zij tot ontwikkeling kunnen komen. Waarin zij kunnen groeien en opwassen tot een niveau waarop God de mensheid als Zijn partner kan herkennen. En ook wil erkennen en aanvaarden: God wil met de mensheid huwen. Dat is van meet af aan de gedachte van God geweest. Dat ligt dus ook besloten in het Woord dat van den beginne bij God is. In den beginne was het Woord, zegt Johannes 1, we hebben daar al eerder bij stilgestaan. Dat Woord duidt op het gehele plan van God met mensen, het allesomvattende plan van God, waaruit eerst een hemel en een aarde is voortgekomen en alles wat daarin

is. En daarna ook de mens. Om tenslotte met die mens een weg te gaan die leidt tot **“God alles in allen”** (1 Korintiërs 15:28). Het Woord (*logos*) in Johannes 1 en de wijsheid, (*chokma*), waar Spreuken 8 over spreekt, leiden tot dat doel.

‘Aankleding’ van hemel en aarde

God scheidt een hemel: een onzichtbare wereld met engelen die van aanvang af gereed zijn, toegerust en toegewijd om mensen te dienen. Met de zichtbare wereld is het anders gegaan. Daar roept God een ongelofelijk groot heelal tot aanzijn. Met slechts één van de planeten in dat heelal gaat God verder: de aarde. Daar gaat God verder met scheppen. In zeven scheppingsdagen bereidt Hij de aarde toe voor de mens, voor het leven van de mens. God verlicht de aarde: Hij scheidt licht. God omgeeft de aarde vanuit de hemel: Hij scheidt het uitspannel. Daarna bekleedt God de aarde: Hij laat daar allerlei planten tevoorschijn komen. Dat zie je alleen op aarde gebeuren: het is de enige planeet in de zichtbare wereld die op deze wijze met goddelijke zorg is toebereid en toegerust. Als je nagaat wat God allemaal tot aanzijn heeft gebracht, dan getuigt dat van een enorme goddelijke liefde, van een goddelijke bekwaamheid en wijsheid. Je komt dan onder de indruk van de grootheid van onze God, van Jahweh, de Schepper van hemel en aarde.

De derde scheppingsdag

Na de schepping van het licht en de schepping van het uitspannel gaat God op de derde dag verder, kijk maar in Genesis 1:11: **“En God zeide: Dat de aarde jong groen voortbrengende, zaadgevend gewas, vruchtbomen, die naar hun aard vruchten dragen, welke zaad bevatten, op de aarde; en het was alzo.”** Luther zegt hier: “en het geschiedde alzo.” Vers 12: **“En de aarde bracht jong groen voort, gewas, dat naar zijn aard zaad geeft, en geboomte, dat naar zijn aard vruchten draagt, welke zaad bevatten. En God zag, dat het goed was. 13 Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag.”** En iets soortgelijks leest u in Genesis 2:9, dat is eenzelfde situatie: **“Ook deed de Here God allerlei geboomte uit de aardbodem opschieten, begerlijk om te zien en goed om van te eten...”**

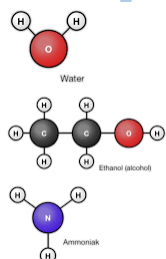
Levende organismen

Er ontstaat een nieuwe fase in de schepping. God scheidt hier een nieuw principe. God gaat levende organismen tot aanzijn brengen. Ik hoop dat u dat goed onderscheidt. Planten, bomen en zaadgevende gewassen zijn *veel meer* dan materie. *Veel meer* dan alles wat uit ‘stof’ is opgebouwd: een prachtige heuvel, een mooie oceaan of zee. Zelfs meer dan een zon die licht geeft. Alles wat God daarvoor heeft gemaakt, behoort tot de *levenloze* schepping. Dat is materie die bestaat, die er

‘is’ en er ook mag ‘zijn’. In een prachtige orde door God geschapen: de planeten draaien in bepaalde banen. Zelfs binnenin die materie heeft God een prachtige orde geschapen: de *microkosmos*. We hebben daar de al eerder bij stilgestaan, een schitterende orde, maar het ‘leeft’ niet. Het is er, het functioneert, maar leeft niet. Op die derde dag scheidt God een nieuw principe, iets wat er vóór die tijd niet is geweest. Een nieuwe orde die hoger is dan alles wat er al is. Die orde van het *leven* reikt veel verder dan de op zich al zo prachtige orde in de macro- en microkosmos. In die *macrokosmos* beweegt alles en blijft alles ook een bepaalde plaats en positie ten opzichte van elkaar houden: een geweldige orde. Zo ook de *microkosmos*, binnen het atoom behoudt alles z’n plaats, prachtig, een enorme orde. Maar hier ontstaat iets dat van hogere orde is. Toen we schreven over de schepping van de lichten, heb ik aangegeven dat er een enorme hoeveelheid energie nodig is om materie licht te laten uitstralen. Als je die energie erin laat komen, kan dat stukje materie daarna die energie gaan uitstralen, licht gaan uitstralen, of met een duur woord: licht gaan emitteren. Het scheppen van ‘licht’ op de eerste scheppingsdag wijst op een toevoegen van (extra) energie aan de (al eerder geschapen) materie. Maar hier, op die derde scheppingsdag, maakt God iets *nieuws*. Hier ontstaat een samenstelling, een ordening die zichzelf kan onderhouden, die kan groeien en vrucht kan voortbrengen; een wezenlijk verschil. Hier spreken we van *organismen*. Terwijl je in de macro- en microkosmos spreekt van een *organisatie*.

Leven, dat is een geheim

Er ontstaat leven. En ik weet niet of u wel eens geprobeerd heeft dat te omschrijven, maar het lukt bijna niet om ‘leven’ te omschrijven of te definiëren. Natuurlijk zijn mensen daar alle eeuwen door mee bezig geweest. Zeker de mensen van de natuurwetenschappen. Geleerden hebben ongelofelijk veel weten te beschrijven. Ze kunnen de baan van de maan beschrijven, in een formule vatten. Als er in Florida op Cape Canaveral een raket wordt afgeschoten, kunnen ze precies berekenen wanneer die op de maan terechtkomt. Heel knap. Dat konden we tweehonderd jaar geleden nog niet. Door de eeuwen heen hebben wetenschappers veel ontdekt en beschreven. Vanuit die kennis van de materie kun je bepaalde stoffen bij elkaar brengen en met elkaar laten reageren om er andere stoffen van te maken. De chemie is op die manier bezig. Men kan ontzetten veel stoffen en processen beschrijven, daaruit wetmatigheden afleiden en nieuwe producten laten voortkomen, maar met levend materiaal gaat het toch allemaal even anders. Met levend materiaal wordt het veel complexer. Wat er in één klein microscopisch celletje van een plant allemaal gebeurt, is onvoorstelbaar; biologen zijn daar

achter gekomen. Chemici kunnen stoffen maken - daar ben ik zelf ook jaren mee bezig geweest (als voormalig scheikundeleraar). Je kunt twee stoffen bij elkaar doen in een vat, en ze in die afgesloten ruimte met elkaar laten reageren. Daaruit komt dan een nieuwe stof voort. Dat proces kun je sturen en beheersen als er veel van weet en er genoeg op hebt gestudeerd. Maar het blijft één reactie in een enkelvoudig proces in een afgesloten ruimte. Daarin gaat het ook nog wel eens 'mis' - door iets waar je niet aan

Natrium in water

gedacht hebt. De boel kan dan zo maar uit elkaar klappen. Meestal ontstaan er ook 'bijproducten' die je niet wilt hebben. Er zijn maar weinig chemische reacties die met 100% opbrengst verlopen. Er zijn altijd bijproducten, er ontstaat altijd afval, chemisch afval. Hoe anders gaat dit in een levende cel. In die microscopisch kleine ruimte verlopen honderden processen gelijktijdig, zonder dat ze elkaar storen. Met 100% opbrengst, en met een volstrekte selectiviteit. Ze hinderen elkaar niet, integendeel: ze ondersteunen elkaar. Het ene proces is volledig op het andere ingespeeld. Het is onvoorstelbaar. Dat kun je niet nabouwen, dat kun je niet opbouwen. In de modernste, grootste fabriek lukt het niet om de chemische processen binnen één klein plantencelletje na te bootsen. Dat gaat gewoon niet. In een reactor of fabriek heb je te maken met levenloze materie, in cellen van planten is levende materie aanwezig. Bij die processen met levende materie lijkt er 'onzichtbare hand' te zijn die alles bestuurt, ongelofelijk. Niet te vatten, niet te beschrijven. Biochemici kunnen tegenwoordig van buitenaf op die processen in de cel ingrijpen; men noemt dat genetische manipulatie. Men kan dan het proces een bepaalde richting opduwen, anders dan normaal, waardoor er andere situaties en producten in die cel ontstaan, dan men vóór die tijd had. *Men kan het proces manipuleren. Men duwt dan een 'schip-in-beweging' een andere kant op. Maar het schip in beweging krijgen, dat lukt niet.* Ik hoop dat u begrijpt wat ik bedoel. Als levende organismen zich vermenigvuldigen, kan er wat mee gedaan worden; je kunt het dan een andere kant op sturen. Maar als het zich *niet* vermenigvuldigt, *als het niet leeft*, kun je doen wat je wil, maar er gebeurt dan helemaal niks. Onvoorstelbaar, dat *leven!* Het is al knap - en soms knap gevaarlijk - dat men bij die genen kan komen. Men kan de plaats aanwijzen waar het geheim 'verborgen' zit. Maar het geheim zélf kan men niet in handen krijgen.

Een ordening die zichzelf in stand houdt en kan ontwikkelen

Dat is het nieuwe dat op die derde scheppingsdag ontstaat. God voegt iets toe aan de bestaande materie waardoor het tot leven komt, en er een samenstelling, een ordening,

ontstaat, die zichzelf in stand houdt. Een ordening die zich kan ontwikkelen, kan groeien en bloeien, en zich ook nog kan vermenigvuldigen. Heeft u wel eens een steen gezien die vanzelf groter wordt? Nee, die steen valt na jaren en jaren alleen maar uit elkaar. Dat is overal in de levenloze natuur: waar geen leven is, valt de boel uiteindelijk uit elkaar. Daar ontstaat eerder een stukje wanorde dan orde. In de levende natuur wordt die orde behouden en wordt die orde steeds groter. Dat is prachtig, ongelofelijk! Uit een zaadje kan zich een hele nieuwe plant en bloem ontwikkelen. Uit een ander zaadje, dat aan de buitenkant niets verschilt van het eerste zaadje, komt een heel andere plant tevoorschijn. Het zit er van aanvang af helemaal 'in'.

Verbinding tussen geest en stof

Dat is 'leven'. Dat scheidt God op die derde scheppingsdag. Een werking van geest, een koppeling van geest met stof, een 'eerste werking' van geest in die stof. Nog wel beperkt en niet van eeuwige duur, want een bloem verwelkt, het gras kan verdorren en een boom kan sterven. Maar ondertussen is er een andere boom ontstaan, is er nieuw gras ontstaan, is er een nieuwe bloem tevoorschijn gekomen. Het proces gaat door. De soort blijft bestaan, het individu maakt plaats voor een volgende generatie. Er werkt 'geest' in de stof. En die geest kun je niet beschrijven. Die geest krijg je niet te zien onder de microscoop. Die geest kun je er niet even uitsnijden en op de laboratoriumtafel onderzoeken. Dat lukt gewoon niet: geest is niet stoffelijk, geest heeft geen massa, geen volume. Het *is* er, onzichtbaar; je ziet en merkt dat het *werkt*.

Neuronen (in de hersenen)

Wat een gedachte van God om iets vanuit die geestelijke wereld te verbinden met iets van die stoffelijke wereld en zó *in* die stof een 'eerste' vorm van *leven* te scheppen. Hierdoor ontstaat er op aarde een hele 'plantenwereld'. In de ochtend van een nieuwe 'volheid des tijds' roept God alle planten in zijn schepping tot aanzijn. Hij bedenkt en scheidt het leven. God scheidt 'groeikernen' in die volledig toebereide aarde, die al bevochtigd en verlicht is, en al omgeven is door een dampkring. Na enige tijd komt het resultaat tevoorschijn en breekt het leven baan. Er begint gras en zaaddragende gewas te groeien, allerlei bomen en struiken schieten uit de aarde op. In een veelheid aan kleuren en vormen. In allerlei hoogten, eindeloze variaties en rijke schakeringen. In vele soorten die niet door elkaar heen lopen, omdat elke soort zijn eigen karakter heeft en dat karakter behoudt als het zich voortplant. Ongelofelijk om dit te bedenken en tot aanzijn te roepen. En om alles zodanig te laten functioneren dat alles 'als vanzelf' zijn plaats behoudt. In die derde scheppingsfase komt er op aarde een

hele plantenwereld tot aanzijn. Na die 'volheid des tijds', waarin God spreekt *"dat de aarde jong groen tevoorschijn brengt."* God scheidt het allemaal in de kiem, in een aanvangsstadium, en laat het vervolgens in al zijn volheid daaruit tevoorschijn komen. God bekleedt de aarde op een schitterende, harmonieuze wijze. Hij brengt de aarde tot vruchtbaarheid. Een nieuwe fase met een geweldig mooi resultaat.

Van de derde naar de vierde scheppingsdag

Als na die derde dag de aarde in bloei staat en zijn vrucht voortbrengt, en God op de vierde dag de zon, maan en sterren hun definitieve plaats geeft, en alles op harmonieuze wijze in de door God bedoelde orde functioneert, acht God de tijd rijp om opnieuw te spreken, en daarmee een hogere vorm van leven tot aanzijn te roepen, met nieuwere en nog verdergaande mogelijkheden.

De vijfde scheppingsdag

Op de vijfde dag gaat God verder met scheppen. De wateren zijn er al; God scheidt de vissen erin. De bomen, de struiken, de planten, de bloemen, ze staan er al; God scheidt de vogels om ze te bevolken. Die vissen en vogels hebben een hogere vorm van leven dan planten. Planten *zijn* er, ze leven, maar staan op een vaste plek. Vissen en vogels leven ook, maar zij kunnen zich verplaatsen. Dat moeten ze wel leren, maar ze 'kunnen' het; God heeft dat bij hen 'ingeschapen'. Als vogels jonge vogeltjes voortbrengen, dan leren ze op een bepaald moment in hun ontwikkeling om te gaan vliegen; zij kunnen dat leren. Hoe is dat mogelijk? Dat werkt vanuit hun *instinct*. Ook dat is iets van 'geest' dat zich dieper heeft verbonden met 'stof', en zo deze 'hogere' vorm van leven tevoorschijn brengt. De voortplanting van vissen en vogels geschiedt door paring. Er worden eitjes gelegd, die worden bevrucht. Als de eieren uitkomen, zwemmen de jonge visjes uit, en de jonge vogeltjes vliegen uit. Heel anders dus dan bij planten; daar vindt de bevruchting plaats door stuifmeel en stempels. Vogels kunnen nesten maken op een manier, zo ingenieus, wie heeft ze dat geleerd? Ja, dat leren ze van pa en ma vogel. Maar wie heeft het dan die allereerste vogels geleerd? Dat heeft God bij hen *ingeschapen*. Het ene vogeltje maakt zo'n nestje en het andere vogeltje zo'n nestje. Dat kijken ze niet van elkaar af, dat zit er gewoon 'van huis uit' in. Ingenieus in een veelheid van mogelijkheden. God heeft dat bedacht; Hij heeft dat tot aanzijn geroepen. Biologen zeggen: het komt doordat dit vogeltje dit DNA heeft en dat vogeltje dat DNA. Dat kunnen ze nu achteraf wel nagaan en vaststellen, maar daarmee hebben ze het geheim van het leven niet in handen.

De zesde scheppingsdag

Op de zesde dag gaat God weer verder, Hij scheidt dan een nog rijkere vorm van leven: de overige dieren. We zien dat in Genesis 1:24: *"En God zeide: Dat de aarde voortbrengt levende wezens naar hun aard, vee en kruipend gedierte en wild gedierte naar hun aard; en het was also. 25 En God maakte het wild gedierte naar zijn aard en het vee naar zijn aard en alles wat op de aardbodem kruipt naar zijn aard. En God zag, dat het goed was."*

Dieren bezitten een hogere levensvorm dan vogels en vissen. We spreken bij vee, bij kruipend gedierte en bij wild gedierte over 'zoogdieren'. Zoogdieren leggen geen eieren, ze baren hun nakomelingen. Zoogdieren kunnen weer meer leren en meer ondernemen dan vissen en vogels. Het gaat steeds verder en steeds hoger. Het leven wordt rijker en voller, er ontstaan meer mogelijkheden doordat steeds meer van de 'geest' zich verbindt met 'stof'. God spreekt, en de aarde brengt het voort.

God maakt de dieren uit het stof der aarde. Hij neemt ze uit de aarde en uiteindelijk keren die dieren ook weer naar de aarde terug, zegt de Bijbel. In Psalm 104:30 en 29b gaat het over de dieren: *"30 zendt Gij uw Geest uit, zij worden geschapen, en Gij vernieuwt het gelaat van de aardbodem. 29b neemt Gij hun adem weg, zij sterven en keren weder tot hun stof."*

Door Geest van God, door werking van geest, door koppeling van geest aan stof, ontvangen dieren leven, worden dieren geformeerd en kunnen ze dat leven ook doorgeven. Dat blijft doorwerken in een volgende generatie. Een dier dat sterft, keert als stof terug. Dieren hebben van God een vorm van leven gekregen die weer hoger is dan de vorm van leven in vissen, vogels en planten. Maar ook hun levensvorm wijst op een tijdelijk bestaan. Steeds weer wordt het overgedragen aan een volgende generatie. Prediker beschrijft dat ook in hoofdstuk 3:18-21:

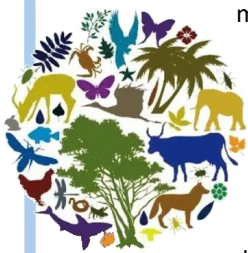
18 "Ik zeide bij mijzelf: Wat de mensenkinderen betreft, God wil hen schiften en laten zien, dat zij eigenlijk dieren zijn. 19 Want het lot der mensenkinderen is gelijk het lot der dieren, ja, eenzelfde lot treft hen: gelijk dezen sterven, zo sterven genen, en allen hebben enerlei adem, waarbij de mens niets voor heeft boven de dieren; want alles is ijdelheid, 20 alles gaat naar één plaats, alles is geworden uit stof, en alles keert weder tot stof. 21 Wie bemerkt, dat de adem der mensenkinderen opstijgt naar boven en dat de adem der dieren neerdaalt naar beneden in de aarde?"

Prediker geeft aan dat 'niemand' dit verschil tussen mensen en dieren opmerkt. Aan de buitenkant lijkt het alsof het de

mens vergaat als de dieren, maar dat is niet zo. Een dier sterft en keert terug naar de aarde. In die zin heeft een dier geen voortgang als individu. Hij heeft een tijdelijk bestaan en in dat bestaan bezit hij een hele mooie, hoge vorm van leven. Dieren krijgen van God het groene kruid tot spijs. Zij mogen het groene kruid eten dat op aarde is opgeschoten, en overall groeit en bloeit. Zo ontstaat er een ingenieus biosysteem van planten en dieren, een schepping die zichzelf onderhoudt en in perfecte balans en evenwicht is. In die schepping was er geen luchtverontreiniging, in die staat was alles harmonieus: **“God zag dat het goed was, zeer goed was.”**

Om je een beeld te vormen van Gods bedoeling met ons

Ik hoop dat je een beetje ‘beeld’ krijgt van de omgeving die God voor jou en mij tot aanzijn heeft geroepen. Alle dingen, de hemel en de aarde en alles wat daarin is, functioneert als omgeving voor de mens. Alles wat in die scheppingsdagen tot aanzijn is gebracht, is ten dienste van de mens. Daar mag je over nadenken, daar wil God je iets mee laten zien. Daar mag je op ‘studeren’, over nadenken, in vorsen, van leren, heel veel van leren, want je kunt er hele mooie lijnen in ontdekken. Je kunt er Gods bedoeling mee gaan verstaan. Je

mag de aanzet van Hem gaan doorzien en begrijpen waar Hij naartoe werkt. Als al deze vormen van leven mogelijk zijn voor planten, voor vissen en vogels, voor vee, kruipend gedierte en allerlei ander gedierte, en dat is allemaal ten dienste van die mens, hoe moet die mens zélf dan wel niet door God bedoeld en geschapen zijn?

En welke ongekende mogelijkheden heeft die mens dan wel niet bij zijn schepping van God ontvangen? Inderdaad. Die mens is tot ongelofelijk veel in staat. *God schiept hem als kroon op de schepping. God bestemt hem voor het hoogste doel.* Het leven dat mensen ontvangen, reikt nog veel verder dan het leven van planten, vogels, vissen en dieren. De opgaande lijn zet zich voort: in de mens krijgt het leven dat God geeft een nog veel hogere vorm, de ‘ultieme’ vorm, zou je kunnen zeggen.

De zesde scheppingsdag: hoe schiept God de mens?

Dat zien we in Genesis 2:7: **7 “Toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; also werd de mens tot een levend wezen.”** En in Genesis 1:27 staat: **27 “En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen.”**

In die paar regeltjes mogen we het enorme verschil zien. God schiept de mens en blaast de levensadem bij hem in, de *neshamah*, zegt het Hebreeuws. Dat is een aanduiding voor de geest en de ziel van de mens. God schiept niet alleen een stoffelijk lichaam, geformeerd van stof uit de aardbodem, van

zichtbaar materiaal. God blaast daarin ook een geest en een ziel, een onstoffelijk lichaam. Daarom zegt Paulus later in 1 Korintiërs 15:44: **“Er wordt een natuurlijk lichaam gezaaid, en een geestelijk lichaam opgewekt. Is er een natuurlijk lichaam, dan bestaat er ook een geestelijk lichaam.”**

Een natuurlijk en een geestelijk lichaam

Mensen hebben twee lichamen: een stoffelijk, natuurlijk lichaam *en* een onstoffelijk, geestelijk lichaam. Lees het na in Studieblad 6; daar wordt dit onderwerp uitgewerkt (zie: <https://veg-immanuel-breda.nl/onderwerp/studiebladen/>). Of nog beter: Lees hierover in het boek ‘De schepping van de mens’, daarin zijn de Studiebladen 1 t/m 27 herschreven en aangevuld (zie: <https://veg-immanuel-breda.nl/boeken/de-schepping-van-de-mens/>)

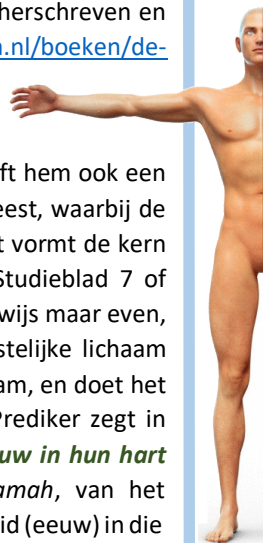
God geeft de mens niet alleen een lichaam dat zichtbaar, tastbaar en stoffelijk is, Hij geeft hem ook een hele innerlijke mens, bestaande uit ziel en geest, waarbij de ziel als hart functioneert in de geest. Het hart vormt de kern van het geestelijk lichaam van de mens - Studieblad 7 of hoofdstuk 2 in het bovenstaande boek (Ik verwijs maar even, dan kunt u het nog eens nalezen). Dat geestelijke lichaam onderhoudt en bestuurt het natuurlijke lichaam, en doet het natuurlijke lichaam ontwikkelen. Het boek Prediker zegt in hoofdstuk 3 vers 11: **“... ook heeft Hij de eeuw in hun hart gelegd...”** Met het inblazen van de *neshamah*, van het geestelijke lichaam, legt God ook de eeuwigheid (eeuw) in die mens. En daarmee onderscheidt de mens zich als schepsel van alle overige geschapen wezens en alle geschapen dingen.

Het verschil tussen engelen, planten, dieren en mensen

God heeft in den beginne veel geschapen. Hij heeft engelen geschapen in een onzichtbare wereld, en planten en dieren geschapen in een zichtbare wereld. De mens ontvangt van God zowel een natuurlijk als een geestelijk lichaam. Engelen hebben ook een geestelijk lichaam, maar zij kunnen daarmee geen verbinding maken met stof. Zij hebben geen lichaam van vlees en bloed en kunnen zo’n zichtbaar lichaam ook niet ‘aannemen’. Als mensen engelen zien, dan is dat visionair. In die zin hebben engelen geen ‘leven’, zoals we dat kennen van planten, dieren en mensen; geen bestaansvorm die kan groeien en ontwikkelen. Planten en dieren kunnen dat wél; zij ontvangen van God een stoffelijk, natuurlijk lichaam, maar hun bestaansvorm is tijdelijk: in tegenstelling tot de engelen kennen zij geen ‘eeuwigheid’. Engelen zijn bij hun schepping ‘gereed’; zij bestaan tot in eeuwigheid.

De mens als kroon op de schepping

Bij zijn schepping ontvangt de mens van God leven waarin hij deel krijgt aan groei en ontwikkeling *en* deel krijgt aan de eeuwigheid. De mens is de kroon van Gods schepping: een schitterende combinatie van alles wat God daarvoor in

afzonderlijke delen tot aanzijn heeft gebracht. De mens ontvangt de *hoogste* vorm van leven: in staat om te groeien en te ontwikkelen, *en* om eeuwig te blijven. Hij kan het leven doorgeven en ook zélf blijven bestaan; dat is *uniek*. Hij kan zich steeds verder ontwikkelen en steeds verder uitgroeien: precies wat nodig is om het doel van God met zijn leven te bereiken. In die mens schiept God alle mogelijkheden voor een leven door de Geest, voor een leven in verbinding met Hemzelf, waardoor er een kostelijke vrucht in die mens tot ontwikkeling kan komen.

Leven door de Geest in al onze vermogens

God wil in de mens ook alle gaven en begaafdheden van de Geest tot ontwikkeling laten komen. Waardoor het hart van de mens doordrenkt wordt van Gods Geest, op ieder terrein en in alle vermogens, en zijn gesteldheid het beeld van God gaat uitademen. Zodat hij uitgroeit tot gelijkenis aan God. Enorm!

(Lees hierover in Studieblad 9-24 of in hoofdstuk 3-6 van het boek 'De schepping van de mens'. Daar worden alle vermogens van de mens uitgewerkt).

Juist door die eeuwige, onbeperkte groei- en ontwikkelingsmogelijkheden kunnen mensen in hun innige relatie met God komen op een niveau van leven waar zij nu nog niet zijn.

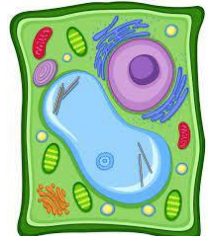
Ontwikkeling naar goddelijk leven

Als God planten, vissen, vogels, dieren en mensen schiept in een steeds hogere vorm van leven, dan bedoelt God wellicht voor u en voor mij "*meer dan het gewone.*" Denk eens even door: God wil samen met u een levensvorm ontwikkelen, waarin Zijn heerlijkheid tevoorschijn komt, *een verheerlijkt leven*. Dat is verder, groter en mooier dan het leven dat we nu kennen. Dat leidt tot een leven op 'goddelijk' niveau, vervuld van Gods Geest, met alle mogelijkheden van Gods Koninkrijk. Een leven in een verheerlijkte bestaansvorm: een verheerlijkt leven. Een leven op het niveau van de Schenker van het leven. Een leven in gemeenschap met de Schepper van mensen. Ik denk dat we dat mogen leren uit het verhaal over die schepping, uit de volgorde die God daarin aangeeft. Eerst een omgeving, dan een eerste vorm van leven, daarna een hogere vorm van leven, en dan een nog hogere vorm van leven. De mens is bij zijn schepping niet 'af', hij is niet 'kant en klaar' geschapen zoals de engelen. De mens is geschapen met een schitterende vorm van leven, het hoogste wat God geschapen heeft, met groei- en ontwikkelingsmogelijkheden die tot in eeuwigheid aanwezig blijven. Daarin wil God het verheerlijkte leven tevoorschijn brengen, en zo - samen met die mens - mensen maken 'naar Zijn beeld en gelijkenis'.

Geen automatisme op weg naar een verheerlijkt leven

Dat gaat niet automatisch, niet 'als vanzelfsprekend'. Het gaat niet zonder de volledige inzet van al onze ingeschapen vermogens. God geeft ons vermogens en alle mogelijkheden om ons voor dit doel in te zetten. Om samen met Hem die weg te gaan, die ontwikkeling te volgen, die verdere evolutie mee te maken. Niet *buiten* onze wil om, *zonder* ons geloof en *zonder* onze liefde. Maar ook niet alleen *door* onze wil en *door* onze krachtsinspanningen: het is niet uit onszelf. Als mensen uit zichzelf ten hemel op willen klimmen, dan lukt het niet. Nee, laat het gebeuren in gemeenschap met Hem die ons schiep, in diepe afhankelijkheid, volledige overgave en toewijding. Dan gaat het toe naar een verheerlijkt leven, zoals Jezus dat toont na zijn hemelvaart: gezeten met zijn Vader op de troon. Dat koningschap van Jezus gaat zich over de gehele kosmos uitstrekken. Door het werk van Jezus zal in mensen gestalte krijgen wat in Jezus al gestalte heeft gekregen. Dat bedoelt God voor de mens; daar wil Hij met de mensheid naartoe.

We kunnen ons leven van vandaag nauwelijks beschrijven: zo mooi en complex zit het in elkaar. Als we het leven in een plantencel al niet kunnen bevatten, zou dat dan wél lukken bij een cel van een dier of een mens? En als ons *natuurlijke* leven niet in een 'schema' is te vatten, wat dan te denken en te zeggen van dat *verheerlijkte* leven? Daar kun je verder over nadenken, doe dat maar. Je kunt er veel over zeggen, maar je raakt er niet over uitgepraat.

Plantencel

Een partner van God worden

Het leven dat God voor de mens voor ogen heeft, is dat van partnerschap met Zichzelf, van een lid van het lichaam van Christus dat tot volle bestemming komt. Het is ongelooflijk! Als God de mens schiept, schiept Hij hem in een zeer goede situatie in hemel en op aarde. Een hele engelenwereld staat klaar, toegerust en toegewijd. Ook ligt een hele natuurlijke wereld klaar, planten en dieren, waarin vele principes ingeschapen zijn van waaruit steeds meer zicht kan worden verkregen over Gods bedoeling. Een hele omgeving, groen, vruchtbaar, dienstbaar op allerlei niveaus. Daarin mogen wij als mensen leven. Daarin heeft God ons geplaatst. Zo is God begonnen. Om in die volmaakte omgeving zijn verbond met mensen aan te reiken, op te starten, te laten ontwikkelen en daaruit dat geweldige doel te laten voortkomen. Over die schepping kun je ook blijven nadenken, en ik denk dat we daar met Christus nog heel veel in mogen doen als gemeente van Christus. Maar eerst gaat het erom dat we als gemeente die plaats bereiken van waaruit de wereld beheerst, gered en gediend kan worden.

Richting een heerlijke toekomst

Het duizendjarige vreedrijk, waarin de hele schepping weer opgericht wordt en alles tot volheid wordt gebracht, vindt plaats nadat de gemeente haar plaats met Jezus op de troon heeft mogen innemen. Als God uiteindelijk alles in allen zal zijn, dan zullen we, denk ik, samen met Hem gaan werken aan de kosmos, want dan heeft alleen de planeet aarde zijn volheid bereikt. Ik vermoed dat God ook daarvoor een plan heeft. Vanuit dat goddelijke leven, waar we nu naar op weg zijn, wil God in eeuwigheid met ons verkeren. Met groot verlangen ziet Hij uit naar een mensheid die op Zijn niveau komt, waarin heel Zijn volheid kan wonen. Een mensheid die vervuld is met al het goede van God, en tot in eeuwigheid met Hem blijft leven als in een huwelijk van man en vrouw.

Vanuit het begin

Zo is God begonnen. Zo is het in aanvang gereed gemaakt. In die situatie scheidt God de mens, en komt die mens terecht in een paradijs van waaruit die ontwikkeling mag beginnen (wordt vervolgd).

Hierbij nog een keer het overzicht van het Oude Testament: https://veg-immanuel-breda.nl/wp-content/uploads/2019/10/Oude_Testament.pdf

Noot van de auteur: De links naar de 'Studiebladen', de serie boeken over 'Gods plan met mensen' en het 'Overzicht Oude Testament' werken voor alle lezers van Hoger-op. Ze verwijzen naar het openbare deel van de website van VEG Immanuel Breda. Dat geldt *niet* voor de links naar de mp3's van de 'Bijbelstudies Oude Testament'. Die bestanden staan in een afgeschermd deel. Om die mp3's te kunnen beluisteren is een eenmalige registratie nodig op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/inloggen-registreren-voor-mp3/>. Je ontvangt een 'media-account', met toegang tot alle beschikbare mp3's en mp4's. De 'Bijbelstudies Oude Testament' vind je op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/mp3-sets/?set=OT&titel=Oude%20Testament>.

PASEN: OPSTANDINGSLEVEN GEEFT HIJ MIJ!

Jezus leeft en wij met Hem!

Door Jildert de Boer

Jezus leeft!

Bestaat er zoiets als opstanding? Is er leven na de dood? Heeft het zin als wij gemaakt zouden zijn voor een leven van misschien 70 of 80, of zelfs 90 jaar als mensen op aarde? Wat is dan ons doel? Of is er meer inhoud en hoop, dan dat alles zou ophouden bij de lichamelijke dood? Jazeker! Paulus sprak eens: **“Waarom wordt het bij u ongelofelijk geacht als God doden opwekt?”** (Hand. 26:8). In 1 Korinthe 15 geeft Paulus in een heel hoofdstuk weer hoe essentieel de opstanding is voor het ware christendom. Zonder dat is de prediking en ons geloof zonder inhoud en vrucht en blijken wij valse getuigen

van God te zijn (1 Kor. 15:12-19). **“Maar nu, Christus IS opgewekt als eersteling van hen die ontslapen zijn”** (1 Kor. 15:20).

Alle stichters van godsdiensten, zoals bijv. Mohammed en Boeddha, zijn dood, maar Jezus Christus is OPGESTAAN en Hij leeft! Met de opstanding heeft Hij verklaard Gods Zoon te zijn in kracht! (Rom. 1:4). Zijn opstanding is een *bewijs van een leven dat niet zondigde*, ook al was Hij om ons te redden voortgekomen uit het geslacht van David naar het vlees (Rom. 1:3). Niemand van ons kon Hem dat nazeggen, want de hele mensheid lag onder de zonde (Rom. 3:9,19). **“Want allen hebben wij gezondigd en missen de heerlijkheid van God, en wij kunnen om niet (= gratis) gerechtvaardigd worden uit Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus”** (Rom. 3:24). Door geloof worden wij gerechtvaardigd (Rom. 3:28). Nu leent opstanding zich niet voor redeneringen en bedenkingen met mijn verstand. Hier geldt het om te worden als een kind: eenvoudig, onbevangen en echt te GELOVEN. Geloven past bij opstanding. Daar kun je niet over filosoferen of debatteren.

Wij leven door en met Hem!

Hij is **“overgeleverd om onze overtredingen en OPGEWEKT om onze rechtvaardiging”** (Rom. 4:25). Zijn opstandingsleven is de kracht, zodat wij ook het nieuwe leven kunnen en mogen binnengaan (Rom. 6:4). Hij is onze Verlosser van de zonde, maar tegelijkertijd ook ons Voorbeeld ter navolging en onze Voorloper op de weg naar de heerlijkheid. In die opstandingskracht mogen we als veranderde mensen leven in onze dagelijkse levenswandel! En die kracht van de opstanding - Gods heilige Geest - geeft ons gezag en autoriteit over alle boze geesten!

Fleur, geur en kleur in je leven

In de lente komt alles in de natuur tot nieuw leven en bloei: het krijgt weer fleur, geur en kleur! Pasen is veelzeggend opstandingsleven: vrij te komen van dingen die binden aan de zonde, los te komen van verkeerde gewoonten en gebruiken en door de kracht van zijn opstanding *vrij te worden van elke opstandigheid of weerspanningheid* in ons leven tegenover God.

Opstand of weerspanningheid is de oerzonde, waarmee de morgenster Lucifer, die satan (= tegenstander) werd, rebelleerde tegenover God, om zich aan de Allerhoogste gelijk te stellen en een positie boven te mens te begeren (Jes.

14:12-15), in plaats van ermee tevreden te zijn als engel om de mens te dienen (Hebr. 1:14).

Wij mogen ook weggkomen uit de grauwe, grijze sleur en routine van de dagelijkse tredmolen van beslommeringen. Ons leven kan interessant, fris en boeiend tot en met worden, omdat de Heer ons opgewekt tot nieuw leven en wij opstaan, om voor de ander tot een hand en voet te zijn. Christen-zijn is een uitdaging en een avontuur met God! Hij wil ons opstandingsleven geven, om ons te gebruiken in een grote schakering van veelkleurigheid! Het nieuwe leven vol van vruchten bloeit op!

De keerzijde

Aantrekkelijke mensen worden we zo in het uitleven van Zijn leven in de dagelijkse praktijk, waardoor anderen iets van Jezus' uitstraling en heerlijkheid gaan merken via ons. Er zijn immers al genoeg zeurkousen, critici, mopperpotten, zuurpruimen, en andere 'negatievelingen' die door de boze worden geïnspireerd... Zo gaat het in de wereld... *Of kunnen we er ook nog restanten van merken in de gemeente of in eigen leven?* Wat mooi wordt het als dat soort geluiden gaan *uitsterven* onder ons! Ze geven geen blijk van opstandingsleven, laat staan dat je zo naar het volkomene kunt jagen... Mocht je hier nog een restant van merken: breek er radicaal mee! Wat met zulk 'materiaal' wordt er niets opgebouwd, alleen afgebroken.

Zelfverloochening, is dat ook een volle evangelie woord?

Hierbij gaat het om op aarde onszelf leren te verloochenen. Geen populair woord in het 'mainstream'-christendom, maar het past echt in het volle evangelie en het hoort absoluut bij het dagelijks volgen van Jezus (Luk. 9:23). Dat betekent dat je jezelf kan wegcijferen zonder nietswaardig te worden, zoals de boze wel zou willen. Niemand van ons is een nul, laat staan GROTE nul, maar God heeft ons tot dat ene, UNIEKE lid gemaakt van het lichaam van Christus! Wij hebben eigen waarde in Gods ogen, zijn *"kostbaar en hooggeschat en Hij heeft ons lief"* (Jes. 43:4) en we zijn van waarde om God te verheerlijken en anderen om ons heen te dienen! Geen christen kan 'vet' egocentrisch, dus op zichzelf gericht, blijven. Hij heeft zich immers laten dopen, dat nu juist dat het sterven, begraven en opstaan met Christus in nieuwheid van leven laat zien. Dat is heel praktisch: het opgeven van en het opzij zetten van alles wat riekt naar IK, MIJ en MIJN, dus *niet meer voor jezelf leven, maar voor Hem* (2 Kor. 5:15). Om zo tot zegen en hulp te worden voor je omgeving en voor anderen te leven. *Wie zo sterft, voordat hij sterft, sterft niet meer, als hij sterft, maar leeft in eeuwigheid!*

Inhoud, richting en doel in je leven

Ons met Hem opgestane leven krijgt op die wijze inhoud, richting en doel. Het is niet langer meer een stuurlaars heen

en weer en op en neer ronddobberen. Heel anders wordt alles: het is niet meer *"indien er geen doden worden opgewekt, laten wij eten, drinken en vrolijk zijn, want morgen sterven wij"* (1 Kor. 15:32b). Er is geen sprake meer van oppervlakkig de dag te plukken, of finaal op te gaan in ons werk, of als het ware 'bewusteloos' te leven met een T.V. die V.T. is (= televisie die vrije tijd vult en opslokt). Integendeel: wij hebben te-le-vi-sie nodig: een verziende blik op Gods heerlijke toekomst! Dat geeft ons leven een ontzagwekkend, oneindig perspectief! Hoe mooi om van jezelf te mogen getuigen door Gods genade: "ik ben een nieuwe schepping", zoals we lezen: *"zo is dan wie in Christus is, een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, ZIE(!), het nieuwe is gekomen. En dit alles is uit God..."* (2 Kor. 5:17,18a). Daarbij mogen we het zeker weten: "alles wordt nieuw"! Wat een hoop door Hem die op de troon gezeten is, die getrouw en waarachtig zegt: *"Zie, ik maak alle dingen nieuw"* (Openb. 21:5).

Medegevoel

Jezus Christus leeft en is nu onze Helper in de strijd van het leven tegen de boze machten. Hij bidt en pleit voor ons! (Rom. 8:34; Hebr. 7:25; Hebr. 9:24). Door Zijn Geest is er troost en kracht om leed te verstouwen en te verwerken, dat in deze gebroken wereld, de zuchtende schepping, onder pressie van de machten der duisternis nog op ons af komt. Hij kan het invoelen als geen ander. Hij kan *"meevoelen met onze zwakheden, omdat hij in alle dingen op gelijke wijze als wij verzocht is geweest"* (Hebr. 4:15). Zelf heeft hij de verzoeken, die ook wij meemaken aan den lijve ondervonden, maar zonder te zondigen!

Leven tot en met!

Ook wij mogen leren ons in te leven in de nood van anderen. Niet door mooie woorden of afgesleten termen te bezigen, maar door LEVEN en meelevens. Dat geeft op-ge-wek-te mensen, vol moed en bemoediging! Dat is pas leven, dat het verschil maakt! Nieuw leven in geloof en gehoorzaamheid! Zulke mensen zien het zitten, voor nu en voor altijd! En dan merk je ondertussen: *ik ben nog lang niet wat ik wezen moet, maar ik ben ook niet meer wat ik ben geweest* en je leert: *wat je bij de ander ziet, doe dat bij jezelf teniet!*

Sterven en opstaan, is dat iets vreemds, iets gekks? Nee, oude rupsen kunnen via verpopping tot nieuwe vlinders worden. *Als mens ben je niet gek, als je loslaat wat je toch niet vast kunt houden, om datgene te ontvangen wat je nooit meer kwijtraakt!* Zo'n vlinder keert nooit meer terug tot het popstadium!

Jezus leeft! Daarom is bidden is geen lege vorm. Je mag en kunt met de Heer praten in gebed, in een levende relatie en

verbinding met Hem. Leef je al zo met Hem, aan Hem puur toegewijd? *Sta dan op... daadwerkelijk!*

Ik eindig met een prachtig koortje:

*Jezus Christus leeft, Jezus Christus leeft
't Is Zijn bloed dat verlost mij,
't is Zijn kracht die maakte mij vrij,
Opstandingsleven geeft Hij Mij want Jezus Christus leeft!*

(‘Breekt uit in gejuich’ [lied 36](#) hier te beluisteren).

P.S. Het is goed te weten dat ik in dit artikel van een paar markante ‘one-liners’ gebruik heb gemaakt die ik ergens onderweg in het leven met de Heer via anderen heb opgepikt, omdat ze mij aanspraken.

LIEDEREN om te luisteren

Door Henk Verbeek

Veel mensen hebben het Paasfeest nog in gedachten. Het wonder van de opstanding bij uitnemendheid. "Jezus is opgestaan" zeiden we tegen elkaar en we zongen [lied 207](#) met de titel: 'De Leidsman ten leven'. Ook hebben we het refrein van lied 96, 'Kroon Hem met gouden kroon' gezongen. Hierbij het hele [lied 96](#).

Een mooi lied van Evangelische Gemeente Harderwijk is het [Halleluja van Pasen](#) (Endless worship) dat op hun YouTube kanaal staat. Over YouTube kanalen volgende keer meer.

In de Gido bundel hebben we tal van kinderliedjes die leuk zijn om te beluisteren en mee te zingen. Er staat b.v. een Paasliedje in: [Jezus stierf voor mij!](#) (nr 79).

*Voor mij, voor mij, voor mij, Jezus stierf voor mij!
Hij is aan het kruis gegaan - voor mij is Hij opgestaan!
Voor mij, voor mij, voor mij, Jezus stierf voor mij!
Jezus verlosser, voor mij, voor mij, voor mij!*

*Voor jou, voor jouetc.
Voor ons, voor onsetc.*

En een hele bekende is: [Glorie voor Jezus](#) (nr. 39). Die kan iedereen meezingen:

Glorie voor Jezus, zijn liefde is zo groot. - Hij zorgt voor mij elke dag. - Hij stierf aan 't kruis en overwon de dood zodat ik nu met Hem leven mag.

*'k Ben zo blij, Jezus redde mij.
'k Ben zo blij, Jezus redde mij.
'k Ben zo blij, Jezus redde mij.
Zing ik glorie halleluja, Jezus redde mij.*

VOLLE EVANGELIE ZANGBUNDELS (2)

KAPELKLANKEN

Door Henk Verbeek

Naast Breekt uit in gejuich (vaak ook BUIG- of JUICH-bundel genoemd) ontstond de bundel Kapelklanken (de naam refereert aan de toenmalige Pinksterkapel in Den Haag). Tegenwoordig zingen veel gemeenten uit een bundel die een mix is van de beste liederen uit Breekt uit in gejuich en Kapelklanken, aangevuld met geselecteerde liederen uit Opwekking en nieuwe eigen liederen. Een voorbeeld daarvan is de zangbundel De Bazuin uit de volle evangeliegemeente 'Immanuël' te Breda. Ditmaal aandacht voor het ontstaan, de voortgang en laatste ontwikkeling van de Kapelklanken-bundel (red.).

Ontstaan en voortgang

De Kapelklanken bundel is ontstaan in 1965 in de toen nog Christelijke Gemeenschap 'GEMEENTE GODS' te Den Haag. Voordien zong de gemeente uit Glorieklokken en Johan de Heer. Een groot aantal teksten van de liederen in de Kapelklanken is in de periode 1965-1990 gemaakt door de gemeenteleden zelf. Vaak is de melodie van Amerikaanse muziek afkomstig, maar soms ook is het een zelfgemaakte melodie. Veel liederen zijn door de gemeenteleden initieel gebracht op de zangavonden van de gemeenteweken in Driebergen (Kerk en Wereld) en overgenomen in de bundel. Al vanaf het begin bestond de bundel uit twee delen, te weten 'Lieder' en 'Koren.' De liederen waren meestal de wat meer inhoudelijke, langere gezangen terwijl de koren een korte uiting van aanbidding of lofprijzing bevatten. De koren

Zangavond o.l.v. Jaap de Groot

werden achter de liederen geplaatst gescheiden door een schutblad. Ook werd een index van eerste regels

toegevoegd. De vierstemmige bladmuziek van liederen en koren, met gitaargrepen is voornamelijk door de organisten opgetekend en beschikbaar gemaakt.

Selectie van de liederen en soms ook tekst correcties werden gedaan door R. de Graaff (oudste in de gemeente). Het drukwerk werd voorbereid door G. Luiten en het geheel werd gedrukt bij Haegepoorte. Samengesteld in een blauwe ringband (iets groter dan A5) konden de gemeenteleden er één aanschaffen en zo meezingen in de samenkomsten. In de loop der jaren werden liederen aangevuld, waarbij ook geschikte liederen uit de Opwekkingsbundel, al dan niet met een kleine aanpassing, werden toegevoegd. Nieuwe liederen werden aanvankelijk op blauw papier met een tijdelijk nummer (B1, B2, B3 etc.) uitgegeven en achterin toegevoegd. Als deze liederen geschikt bleken voor gemeentezang, dan werden ze met een definitief nummer op standaardformaat gedrukt en als update uitgegeven.

Er staan momenteel 300 liederen en 166 koren in de bundel. Ook moet vermeld worden dat er gaandeweg een bundel is opgezet voor de kinderen, de GIDO-bundel (*GIDO staat voor 'geheiligd in de ouders', red.*). Zingen uit de Kapelklankenbundel wordt nu alleen nog gedaan in de nevendiensten (bijbelkring, bidstond), want in de samenkomsten op zondag worden tegenwoordig de teksten op een scherm via de beamer geprojecteerd. Behalve in Den Haag wordt in meerdere gemeenten gezongen uit de Kapelklanken, of wordt er gebruik gemaakt van een eigen bundel, waarin ook een selectie van nummers uit Kapelklanken is opgenomen.

De meest gezongen liederen en koren uit Kapelklanken staan op zes CD's en daarnaast zijn er destijds twee CD's met kinderliederen gemaakt. Wie hiervoor interesse heeft zie: www.kdh-infotheek.nl. Bestellingen kunnen gedaan worden via rita.blijdorp@upcmail.nl.

GEDICHT

Aanbidding

'k Aanbid U Jezus, U bent groot.
Mijn Losser en mijn Redder.
Omdat U opstond uit de dood
gaat nu mijn leven verder.

'k Heb mijn verleden aan U gegeven.
Het was niet altijd mooi en goed.
Nu kan ik door genade leven.
Mij koesteren in overvloed.

Dan nestel ik mij in Uw armen
en laat mij helemaal verwarmen.
Uw liefde is oneindig groot
omdat u opstond uit de dood.

Marry Koster-Broek

VAN DE PIONIERS

DE BRIEF VAN PAULUS AAN DE FILIPPENZEN (7)

Beknpte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink

Hoofdstuk 4:1-9

1. *Daarom, mijn geliefde broeders, naar wie mijn verlangen uitgaat, mijn blijdschap en kroon, staat also vast in de Here, geliefden!*

Paulus begint deze tekst met het voegwoordelijke bijwoord 'Daarom', verwijzend naar de voorgaande verzen, omdat zij die naar de Geest wandelen een heerlijke toekomst hebben, (zie vers 21), terwijl zij die aardsgezind zijn een verschrikkelijke toekomst tegemoet gaan (zie vers 19). Hij raadt de gemeente aan te volharden op de weg van de waarheid en van het geloof. Het verlangen van de apostel gaat uit naar de broeders en zusters in Filippi, omdat hij hen liefheeft. De apostel verblijdt zich omdat deze gemeente niet alleen het evangelie aanvaardt, maar ook op de hoge weg wandelt. Deze gemeente is zijn blijdschap, omdat hij niet tevergeefs heeft gepredikt. Zij vertegenwoordigen zijn lauwerkrans, de kroon op zijn werk, zijn beloning voor het werk dat hij heeft gedaan. Hij wil dat ze vasthouden aan de Here, zodat zijn nalatenschap overeind blijft.

2,3. *Euodia vermaan ik en Syntyche vermaan ik, eensgezind te zijn in de Here. Ja, ik vraag ook u, mijn trouwe metgezel: wees haar behulpzaam. Want zij hebben tezamen met mij in de prediking van het evangelie gestreden, naast Clemens en mijn overige medewerkers, wier namen staan in het boek des levens.*

Al meerdere malen heeft de apostel de Filippenzen aangespoord tot eensgezindheid (1:27 en 2:2). Verdeeldheid leidt tot de ondergang van een gemeente! Nu heeft hij een vermaning, speciaal voor twee vrouwen, die voor ons verder onbekend zijn. Kennelijk nemen zij een vooraanstaande plaats in binnen de gemeente. Zij moeten eensgezind zijn! Hij vraagt daarom ook nog een andere, onbekende broeder, die hier wordt aangeduid door 'metgezel', hem daarbij behulpzaam te zijn. Hoogstwaarschijnlijk verkeert die in de positie om te bemiddelen bij het oplossen van het geschil. Het woord dat hier wordt vertaald met 'metgezel' is *syzugos*. Sommigen menen dat dit woord een eigenaam is, die dus niet vertaald moet worden. Het woord betekent 'jukgenoot'. Dan leest men: 'Ik wil je vragen om als een echte *syzugos*, je naam eer aan te doen.' Paulus heeft van deze twee vrouwen, toen hij in Filippi het evangelie predikte, veel hulp en steun

ondervonden. Deze bijstand bestond niet alleen uit natuurlijke zaken, maar zij waren medestrijdsters in de geest; evengoed als Clemens en de andere medewerkers. Hieruit blijkt dat Paulus de vrouwen niet achterstelt in de dienst van het evangelie. Van al zijn medewerkers weet Paulus, dat hun namen geschreven zijn in 'het boek des levens'. Deze term, die we verder alleen in de openbaring van Johannes tegenkomen wijst op het register van hen die zijn ingeschreven als burger in het Koninkrijk der Hemelen. Zij wandelen in de hemelse gewesten en tonen op aarde hun goede werken. Zij hebben volkomen gebroken met de zonden leugenmachten en het kleed van gerechtigheid aangetrokken. In de woorden van Johannes: zij hebben overwonnen en worden bekleed met witte klederen (Op. 3:5). De apostel weet wat in de mens is en heeft een grote gave in het onderscheiden van geesten.

4. *Verblijdt u in de Here te allen tijde! Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u!*

De brief aan de Filippenzen wordt ook wel de brief van de blijdschap genoemd, omdat dit woord er zo vaak in voorkomt: in 1:4,18, 2:17-18 en 3:1. Een mens kan zich verblijden, omdat de omstandigheden daar aanleiding toe geven. Paulus schrijft echter vanuit de gevangenis. De omstandigheden wisselen telkens weer en daarom is de natuurlijke blijdschap ook niet constant. Er wordt opgeroepen om zich *in de Here* te verblijden. Dat betekent, dat men zich verheugt omdat men deel uitmaakt van Zijn lichaam. In het Oude Testament is er ook vaak sprake van, dat de gelovige zich in God verblijdt. Als de mensen toen al reden hadden om zich in de Here te verblijden, hoeveel te meer in het nieuwe verbond. Er is een oud lied dat zegt: ['Verblijdt u in Jezus uw Heer, gij alle oprechten van hart.'](#) (Joh. De Heer 6^e editie 1915, nr. 654)

'Zie, ik verkondig u grote blijdschap' staat er in Lukas 2:10. Wat betekent deze blijdschap? Er staat bijvoorbeeld dat men zich kan verblijden in de waarheid (1 Kor. 13: 6), dat betekent: wees blij dat je het plan van God kent en weet, hoe je ernaar leven kunt. God verandert niet en zijn plan met de mens ook niet. Daarom mag men zich in de waarheid verblijden. Wij mogen ons ook verblijden in de vergeving van onze zonden en omdat onze namen zijn opgeschreven in de hemel (Luc. 10:20). Men kan zich verblijden in het geloof (Filip. 1:25), omdat men gelooft wat de Heer heeft gezegd en omdat men zeker weet, dat dit dan ook zal gebeuren. Men verblijdt zich in de hoop (Rom. 12:12), omdat men zeker is van de heerlijke toekomst, die men verwacht op grond van het Woord van God. De blijdschap van de Here is onze sterkte (Neh. 8:11). Al deze redenen om blij te zijn in de Here zijn blijvend. Zij

veranderen niet en worden niet weggenomen. Wanneer wij ons zo richten op de Heer, kunnen wij ook in de verdrukking onze blijdschap bewaren: *'Verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus, opdat gij ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring zijner heerlijkheid'* (1 Petr. 4:13). Paulus verblijdt zich, zelfs wanneer hij zwak is (2 Kor. 13:9), omdat hij weet dat ondanks alle beproevingen de Geest van God in hem de sterkste is. Uit dit alles blijkt, dat het altijd mogelijk is om je in de Heer te verblijden, los van de omstandigheden.

5. *Uw vriendelijkheid zij alle mensen bekend. De Here is nabij.*

'Vriendelijkheid' kan ook worden vertaald met 'goedwilligheid', 'welwillendheid', 'minzaamheid', 'inschikkelijkheid' of 'verdraagzaamheid'. Het is de uiting van iemand die innerlijke rust en blijdschap bezit. Zo iemand kan voor alle mensen een vriend zijn, zoals God goed is voor alle mensen, want *'Hij laat zijn zon opgaan over bozen en goeden, en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen'* (Matt. 5:45). Een echte christen zal het goede zoeken voor alle mensen (Gal. 6:10).

'De Here is nabij!' Het woord 'nabij' (Grieks *eggus*) kan op twee manieren worden begrepen: ten eerste als afstand, waar het inhoudt dat we in Gods tegenwoordigheid en nabijheid mogen zijn, zoals bijvoorbeeld in Efeziërs 2:13. Ten tweede als tijd, waarbij de komst van de Here op handen is. Dat is ook de gedachte die we in Hebr. 10:37 en in Jak. 5:8 tegenkomen. 'De Here is nabij' betekent dat de Heer komt om te helpen en uit te redden en om zich te verheerlijken in zijn volk.

6. *Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God.*

Omdat de Here nabij is hoeft niemand bezorgd te zijn, want Hij zoekt *'het goede, het welgevallige en het volkomene'* (Rom. 12:2) voor zijn volk. Daar mogen we op vertrouwen. Ook Jezus zegt dat we niet bezorgd moeten zijn over ons leven: over eten, drinken, voedsel of kleding (Mat. 6:25-34). Bij de afsluiting van de brief stelt Paulus dat God in al onze behoeften zal voorzien (Fil. 4:19). Dit wil echter niet zeggen dat Hij ons geen proef van bekwaamheid laat afleggen, of geen examen laat doen. Wanneer er moeite en verdrukking op ons afkomen, mogen wij dit aan de Heer bekendmaken, in het volste vertrouwen dat Hij in onze behoeften en noden voorziet en kracht geeft om de boze te weerstaan. We weten dat Hij in staat is om genezing te schenken, of wijsheid, of wat we maar nodig hebben. We maken dit bekend door gebed, dat wil zeggen: door in de hemelse gewesten te verblijven en te spreken. We smeken daarbij, zoals de weduwe dat deed bij de onrechtvaardige rechter: *'Doe mij recht tegenover mijn*

tegenpartij' (Luk. 18:3). Hierop hoort altijd de dankzegging te volgen over de verhooring, als bewijs dat we geloven dat Gods beloften voor ons waar zijn. Zo ontvangen we volgens Jacobus wijsheid wanneer we daar in geloof om bidden (Jakobus 1:5-6). We moeten niets vragen of wensen buiten zijn beloften om, maar als het in overeenstemming is met zijn Woord, dan hoeven we niet te twifelen. Jezus belooft dat wanneer wij iets vragen *in zijn naam*, Hij dit ook zal doen (Joh. 14:13-14). Dat betekent dat onze wil volledig op Hem is afgestemd. De Geest komt bij het bidden onze zwakheid te hulp (Rom. 8:26).

7. En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus.

Deze belofte sluit aan bij het vorige vers: wanneer we onze wensen bij God bekendmaken zullen we Zijn vrede ervaren, ook als de omstandigheden ongunstig zijn. Wanneer Paulus hier het woord 'vrede' gebruikt speelt op de achtergrond het Hebreeuwse woord *shalom*, dat een bredere betekenis heeft dan alleen maar de afwezigheid van conflicten. Het duidt op harmonie, maar ook op welzijn en gezondheid. De vrede van God is de vrede die God schenkt. Het is het gevolg van onze gemeenschap met Hem. Jezus sprak: **'Vrede laat Ik u; mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u'** (Joh. 14:27). De vrede die de wereld geeft, is te begrijpen met het verstand, omdat hij samenhangt met de zichtbare wereld en daarom afhankelijk is van de omstandigheden. De vrede van God gaat echter het verstand te boven, omdat hij naar ons toekomt vanuit de onzichtbare wereld en niet verstoord kan worden door de zichtbare dingen. Wanneer deze vrede in het hart en in de gedachtewereld is, dus als het de innerlijke mens vervult, dan wordt de mens bewaard in Christus Jezus, dat wil zeggen: dat hij dan goed kan functioneren in het lichaam van Christus.

8. Voorts, broeders, al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat;

Hoe moet onze gedachtewereld er gaan uitzien om deze vrede te bezitten en vast te houden? Het antwoord luidt: onze gedachten moeten gericht zijn op positieve dingen, zoals op de waarheid dat God goed is en dat Hij een plan heeft voor de mens. Een andere waarheid is dat de duivel het goede uit ons leven wil roven, maar dat wij de boze hebben overwonnen (1 Joh. 2:13,14; Op. 12:11).

Waardigheid is alles wat overeenkomt met de waarheid en met het evangelie. Het betekent dat we ons richten op wat eerzaam en respectabel is. Rechtvaardigheid is alles wat overeenkomt met de wetten van God. We denken daarbij aan

het grote gebod: God liefhebben boven alles en de naaste als jezelf (Mat. 22:37-39), maar ook aan de manier waarop we onderlinge geschillen oplossen (zie bijvoorbeeld 1 Kor. 6:1-9). Reinheid is alles wat uit een hart voortkomt, dat geen contact met de boze heeft. Daarom schrijft Paulus aan Titus: **'alles is rein voor de reinen'** (Tit. 1:15). Reine gedachten brengen ons dichter bij God. Daarom zegt Jezus: **'zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien'** (Mat. 5:8). Beminnelijk (of lieflijk) is wat waard is bemind te worden of lief te hebben. Beminnelijke gedachten maken een mens prettig in de omgang. Welluidend is wat overeenkomt met de harmonie van God, dus wat geen aanstoot geeft of kwetst. Het gaat hier om wat prijzenswaardig of aanbevelenswaardig is. Deugd is dat wat overeenkomt met de goede zeden en de morele wetten van God. Het houdt in dat men zich altijd richt op het goede en afstand houdt van het kwade. Bij de dingen die lof verdienen gaat het niet om zaken die lof van mensen oproepen, maar om dat wat lof van God verdient. Wat goed is in Gods oog en wat Hij wil belonen, is wat lof verdient.

9. wat u geleerd en overgeleverd is, wat jij van mij gehoord en gezien hebt, breng dat in toepassing en de God des vredes zal met u zijn.

De Filippenzen kunnen niet zeggen dat zij al deze goede dingen niet kennen, want het is hen geleerd en overgeleverd door Paulus en zijn medewerkers. Bovendien hebben ze veel gehoord van het evangelie dat Paulus bracht, en veel daarvan kunnen zien in het voorbeeld van de apostel. Daarom vermaant Paulus: Breng dit nu ook in praktijk. Het mag niet bij kennis, weten en gedachten alleen blijven, maar het evangelie moet ook in woord en daad naar buiten treden. Wie zo leeft, kan ervan overtuigd zijn, dat de God van de vrede, uit Wie alle rust en vrede, harmonie en evenwichtigheid voortkomt, bij hen is (*Wordt vervolgd*).

'GOUD VANOUDS'

Ditmaal preken uit het 'hoge noorden', waar wel degelijk iets goeds vandaan kan komen, namelijk van Jaap Spruijt: twee toespraken uit Den Helder en één boodschap als gastspreker in Leidschendam. Veel zegen bij het beluisteren van de mp3's!

[20210613-6357-JSpruijt-Leer en leven van Jezus-Den Helder](#)

[20220424-6356-JSpruijt-ezech37:24-28\(nbv21\),2cor6:16b,openb21:3-De roep van God op ons leven-Leidschendam](#)

[20150405-6358-JSpruijt-1cor15:1-6,12-28,joh11:25-26-De opstanding-den Helder](#)

HEM LEREN KENNEN (2)

GELOVEN EN DOEN

Door

Christiana van de Velde

Jezus zegt: wie mijn woorden HOORT EN ZE DOET.

Er is een verhaal van een man die door rovers werd overvallen, en die uiteindelijk door een Samaritaan, een vreemdeling, geholpen werd.

Vlak voor dat verhaal zegt Jezus: *“Als je de Vader liefhebt boven alles en je naaste als jezelf dan zul je het leven hebben.”*

Dat verhaal staat in de Bijbel, u kunt het opzoeken en meelesen. Ik heb het hier voor u opgeschreven. Het staat in Lukas 10:25-37: *Er kwam een wetgeleerde op hem toe die Hem op de proef stelde met de vraag: “Meester, wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven?” “Wat staat er in de wet?” vroeg Hij. “Wat leest u daar?”*

“U moet de Heer uw God liefhebben met hart en ziel, met inzet van al uw krachten en in al uw gedachten, en: U moet uw naaste lief hebben als uzelf.”

Dat is goed geantwoord. Houdt u hier aan en u zult leven.

Maar de man wilde zichzelf rechtvaardigen en vroeg aan Jezus: “En wie is mijn naaste?” Jezus antwoordde als volgt:

“Er was eens een man die van Jeruzalem naar Jericho reisde en door rovers werd overvallen. Ze schudden hem uit, sloegen op hem los, en lieten hem half dood liggen. Bij toeval reisde er langs die weg een priester naar Jericho, maar toen hij die man zag liggen, ging hij met een boog om hem heen. Hetzelfde deed een Leviet die daar langs kwam, ook hij ging toen hij de man zag liggen, met een boog voorbij.

Een Samaritaan, eveneens op reis, kwam daar ook langs. Maar toen hij de man zag liggen, was hij met hem begaan. Hij ging naar hem toe, maakte zijn wonden schoon met olie en wijn en verbond ze. Toen zette hij hem op zijn eigen ezel en vervoerde hem naar een herberg waar hij hem verzorgde. De volgende dag nam hij twee zilverstukken en gaf die aan de herbergier: “Zorg voor hem, en mocht u nog kosten moeten maken, dan zal ik u die betalen als ik terugkom!”

En Jezus besloot: *“Wat denkt u?” “Wie van de drie is de naaste geweest van de man die in handen viel van de rovers?”*

“Dat was hij die zich het lot van de man aantrok,” antwoordde de wetgeleerde.

“Ga dan en doe als hij,” zei Jezus tegen hem.

Maar dat hele verhaal van die in elkaar geslagen man en die Samaritaan die hem ging helpen, dat kun je alleen maar doen *als je de Vader boven alles liefhebt, als je de ander liefhebt als je zelf, als je een zuiver hart hebt. Als je de man ziet en met ontferming bewogen bent, dat je het enorm met hem te doen hebt. Als je vol egoïsme bent, jezelf zo belangrijk of zielig vindt, als je alleen jezelf maar ziet, met alles waar jij recht op hebt, met al je angsten en je zwakheden, als je zo bang bent, dan kom je helemaal niet aan helpen toe. Want dan wil je zo graag eerst zelf herstellen. En neem van mij aan, die Samaritaan was een heel gewone man, met zwakke kanten, met moeilijke kanten, hij was nog niet volmaakt. Maar hij zag die man en kreeg met hem te doen en ging hem helpen.*

De Bijbel leert ons om wat we geloven ook te gaan doen: GELOOF EN DOE.

Nu denk ik vaak dat we niets MOETEN doen, maar mogen *leven uit genade*, is dat niet erg tegenstrijdig? Nee, totaal niet, want dit doen komt niet voort uit een MOETEN, maar komt voort uit LIEFDE. Uit de gezindheid van de Vader, die je gekregen hebt. Dat is een groot stuk genade: Dat Hij van je houdt, dat Hij je vergeven heeft, Dat Hij datgene wat fout was in je verleden uitwist. Dat Hij geneest, dat Hij inzicht geeft, dat Hij steeds weer bemoedigt, dat Hij je zuiver maakt, dat is allemaal GENADE. Dat zijn CADEAUS.

En met cadeaus moet je wat doen, je neemt ze aan, je pakt ze uit en je gaat ze gebruiken. Denk maar aan een fiets een leuke keukenlepel, een lekker geurtje, nu noem maar op. En daar komt het geloof bij kijken. Geloof dat jij het HEBT gekregen en doe er wat mee.

Als je gelooft dat je van waarde bent, dat iemand ontzettend veel van je houdt weiger dan ieder gevoel van waarde-loosheid te accepteren, want dat gevoel berust nog op leugens.

Maar zeg: Mijn Vader houdt van mij, er wordt ontzettend veel van mij gehouden. Ik ben heel waardevol. Ik mag er zijn. Zoals ik ben, zo kan ik tot zegen zijn!

We zijn zo geneigd ons leven in te richten naar wat we voelen, denken, ervaren, of ervaren hebben dat we zelfs vergeten zijn om te toetsen of het klopt met Gods Woord en Zijn gedachten. Als we geloven dat Gods woord en Zijn gedachten over ons, over mij, waar zijn, mag ik daarop reageren, daarop bouwen in plaats van dat ik nog steeds reageer vanuit wat ik voel, vanuit de beschadigingen die ik heb opgelopen.

Ik ontken die gevoelens, die pijnen niet, maar ik wil me niet meer laten lijden door die gevoelens, maar die gevoelens bij de Heer brengen en me vol drinken aan Zijn gedachten en woorden. Want DIE zijn waar en zullen waarheid worden.

Dit verhaal laat me zo duidelijk zien, dat ik mag gaan DOEN, DOEN zoals Jezus.

WIE ZAL IK ZENDEN? (1)

Jesaja 6:1-13.

Boodschap op de 32^e contactdag van 06-10-2007

Door Peter Brenner

De vurige liefde van God

Wij willen ons bezig houden met een ingrijpende ervaring in het leven van Jesaja.

Herinner je nog wat onze God zegt?: *“Ik ben voor Sion in grote ijver ontbrand; ... met vurige liefde neem ik het op voor Jeruzalem”* (Zach. 8:2).

Dus, het wordt heel warm bij God - zeker als we ons nu gaan verdiepen in Jesaja 6:1-8.

Een heerlijk visioen, het vaak genoemde roepingsvisioen van Jesaja. Dit is een verwarmende openbaring voor Jesaja - maar ook voor ons, die ook geroepen zijn en door God verder opgebouwd worden.

Geroepen mensen, die scherper willen zien en horen waarmee God bezig is, die in hun profetische bediening en werkzaamheid verder willen komen. Merk op, Jesaja was al op weg en was al bezig in zijn bediening, maar door dit visioen komt Jesaja in een totaal nieuwe fase, in een metamorfose, die hem verder omhoog trekt.

Daarom hebben ook wij deze werking van Gods Geest heel hard nodig. De Heer zal vandaag deze woorden voor ons toelichten en toepassen voor onze bediening. De bedoeling is dat we willen en zullen aangeraakt worden door zo'n gloeiende kool en dat we reageren (Hoe reageren wij op dat ...) op het intense verlangen van God: *‘Wie zal ik sturen? Wie kan namens ons gaan?’*.

→ Vandaag! Nu zal dit gebeuren.

Uzzia en de aanstaande troonwisseling

Het is geen toeval dat Jesaja dit visioen in het sterfjaar van de machtige koning Uzzia ziet. In 2 Kronieken lees je over al zijn macht, zijn overwinningen, zijn grote naam, zijn geweldige legermacht en over de vernuftige verdedigingswerktuigen op de stadsmuren, en zijn geweldige voorspoed.

2 Kron. 26:3-4

Uzzia was zestien jaar oud toen hij koning werd.

Tweënvijftig jaar regeerde hij in Jeruzalem.

Hij deed wat goed is in de ogen van de HEER.

2 Kron. 26:15

Uzzia's gezag reikte tot ver over de grenzen, want met wonderbaarlijke hulp had hij zijn macht steeds verder uitgebreid.

Zijn leven was vol van overwinning en macht. Dat was een heerlijke tijd voor Juda.

De naam Uzzia betekent ook *“God is sterk; Mijn sterkte is de Here”*.

Het geheim was dat Uzzia begeleid werd door een profeet met de naam Zacharia. Deze profeet was zijn coach, die inspireerde hem jaar in jaar uit om in ontzag voor God te leven. En zolang Zecharja (Zacharia) Uzzia kon benaderen, maakte God hem voorspoedig. Maar op een gegeven moment gaat het fout met Uzzia. Er staat:

2 Kron. 26:16

Maar toen Uzzia het toppunt van zijn macht had bereikt, werd hij hoogmoedig, en dat leidde tot zijn ondergang. Hij overtrad het gebod van de HEER, zijn God, door de tempel van de HEER binnen te gaan om daar zelf een reukoffer te brengen op het reukofferaltaar.

Toen kwam de hogepriester Azarja met nog tachtig andere priesters en beletten hem dat (vers 17). Reukoffers ontsteken was immers een taak voor alleen de priesters. Hij was geen priester, het was niet toegestaan voor hem om het heilige te betreden, waar alleen de priesters mochten komen. Uzzia handelde “zeer snoed” (NBG-vert.). Uzzia werd toornig, ontstak in woede. Hij verzette zich tegen de priesters. En toen werd hij melaats en men dreef hem de tempel uit.

2 Kron. 26:21

Tot op de dag van zijn dood bleef koning Uzzia aan huidvraat lijden. Al die tijd leefde hij in afzondering, want het tempelcomplex was voor hem verboden terrein.

Deze dramatiek, dat zo'n machtige koning op het hoogtepunt van zijn macht zo opeens geïsoleerd wordt, was nog steeds het gesprek. Hij heeft afgedaan. Hij was voor de maatschappij gestorven en mocht ook nooit meer naar de voorhof komen. De grote leider in afzondering, melaats. Niet meer bereikbaar voor het volk.

Jesaja ziet de Here

Dan ziet Jesaja de tempel open. Hij ziet de Here op de troon zitten, hoort het lofgezag van de serafs, en ziet het hele gebeuren om het brandofferaltaar. Daarom wordt Jesaja angstig.

Wat hij in de geest meemaakt doet hem onmiddellijk denken aan Uzzia's overtreding met zijn reukoffer de tempel binnen gaan. Jesaja was immers ook geen priester, hij was alleen profeet!

“Wee mij, ik ga ten onder!”. Maar het is God zelf die aan Jesaja de werkelijkheid van zijn tempel, openbaart. Alsof Hij hem wil duidelijk maken:

“O ja, er is wel de mogelijkheid in de tempel te komen en daar te vertoeven. Er is wel de garantie dat je aandeel hebt aan mijn heerlijkheid, aan mijn brandoffer, aan de verzoening, tussen al deze lofprijzende serafs. Jij wordt niet melaats. Jouw houding is goed en je bent nederig van hart!

Het is immers steeds mijn verlangen, dat mijn tempel vanuit de hemel voor mensen ervaarbaar wordt! Ik wil dat je Mij ziet op mijn hoogverheven troon!”

En inderdaad zegt Johannes 12:14, dat Jesaja de heerlijkheid van Jezus zag en van Hem sprak.

Juist in de tijd als het *koningschap verzwakt* wordt en het *priesterschap aangetast* wordt, openbaart God aan Jesaja Zijn geopende troon. Juist in de tijd van een *troonwisseling* ziet Jesaja een troon in de hemel. Prachtig!

Dit is voor ons! Hij maakt mee wat ook wij meemaken! Wij leven ook in zo’n kokende tijd.

Op aarde is genoeg voor ogen - in de wereld, maar ook in gemeenten, en we maken het iedere dag mee, niet waar? We zien ook zo veel nood, terrorisme, zonden, gebondenheden, ziekten, gebroken relaties van families en gezinnen, zwakke huwelijken, geen verzoening tussen broeders.

Wat speelt zich daar in de hemel af? Wat gebeurt daar? Vooral boven of in de gemeente?

Je kunt nergens beter een veiliger zijn dan in de tempel, als je strijd hebt of in moeilijkheden verkeert. Op het juiste moment breekt God er doorheen om zijn reddingsplan te ontsluiten. De ziener van God wordt omhoog geheven en dan gaat en wereld voor hem open, die wij ook zo lief hebben - de werkelijkheid van de tempel! Vandaag laat de Heer ons weer zien dat er veel meer is dan alleen verdriet en nood om je heen. Daar is de tempel! Daar staat een woonstede, een huis van God vol serafs, vol aanbidding, vol rook, als het ware op ons te wachten!

De openbaring over het huis van God

God laat zijn volk nooit alleen! God troost. Ook vandaag!

Trouwens: Hoe vaak openbaart God toch van begin af al Zijn huis in moeilijke periodes? Daarin ligt een profetisch basisprincipe, een profetische lijn door de hele bijbel.

- Jakob vlucht weg van zijn broeder Ezau, die hem wilde vermoorden, en God laat hem wat zien.
→ Engelen Gods gaan omhoog en dalen af.

Gen.28:1

Erbied vervulde hem. ‘Wat een ontzagwekkende plaats is dit,’ zei hij, ‘dit is niets anders dan het huis van God (Betel), dit moet de poort van de hemel zijn!’

Hij plaatste de eerste steen van Betel en zalfde die met olie.

- In de tijd van de *ballingschap*, heeft Ezechiël dezelfde openbaring als Jesaja over de troon. En hij zag de vurige kolen, ze zagen eruit als fakkels, ze gingen heen en weer tussen de cherubs. En wat heeft hij toch allemaal over de tempel met al zijn maten en open vensters doorgegeven? En dat het levendmakende water uit het binnenste van het altaar naar de Dode Zee stroomt en alles tot leven wekt.
- En wat spreekt Haggai uit terwijl het Huis des Heren verwoest ligt? De toekomstige heerlijkheid van dit huis zal groter zijn dan de vorige, op deze plaats zal Ik heil, shalom, vrede, geven.
- Denk ook aan Daniël, aan Nehemia. Denk aan Stefanus die de hemel open ziet.
- Paulus openbaart aan de Efeziërs *vanuit de gevangenis* de heerlijkheid van de woonstede van God in de Geest, de gemeente. Ook heeft hij de derde hemel open gezien.
- De openbaring Gods en de toepassing over de *“wederoprichting van de vervallen hut van David”* lost het grootste conflict van de eerste gemeente op de vergadering te Jeruzalem op (Handelingen 15).
- Johannes op Patmos ziet het koningschap en het volle heil doorbreken. Daar worden toch alle sluiers opgerold.

Openbaring is meer!

Alle profeten hebben dit meegemaakt en werden daardoor gegrepen en gesticht. Ja, dit is het wat hen tot een voortreffelijke geest, een uitnemende geest maakte.

→ En vandaag wij! Vandaag U, jij en ik. → Hoeveel te meer in jou? Wedergeboren van boven, geest uit God, vol van Geest!

Vrienden! Openbaring is meer dan iets vertellen of doorgeven. Dat is: *iets zelf meemaken in de geest, in beleven, in zien, in horen, aangeraakt zijn, gegrepen zijn.*

Ja! In het beseffen van deze tempel van God ligt een groot geheim van troost en veiligheid. En de Heer wil ons vandaag daarbij bepalen. Hij wil ons aanraken door de vurige liefde, de gloeiende fakkels. Heel diep! Heel persoonlijk. Weet je, dit is het geheim om überhaupt in beweging te komen en te blijven, om jouw roeping verder te ontwikkelen.

Waarom zijn velen niet geroepen? Omdat zij niet gegrepen zijn! Vele stagneren in hun roeping en komen niet verder omhoog, omdat ze het doorgaande openbaringsleven missen.

Dan verliest het zout zijn kracht, zegt Jezus. Paulus doet veel voorbede “dat de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest

van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen"
(Ef. 1:18).

Door openbaring van de Geest kom je in een verdieping, een je uitstrekken in een bepaalde richting.

De zomen

Jesaja ziet de Here op Zijn troon. Welke profeet heeft dat zo gezien? En wij hebben dit grote voorrecht Jezus zo te zien. Wat zie jij? Zie je de Here Jezus ook? En hoe zie je Hem? - zegt Hebrëeën 2:9 - *met heerlijkheid en eer gekroond met zijn hogepriesterlijke witte kleed.*

Op een gegeven moment zegt Jezus tot de discipelen ...

Luk. 10:23

... Zalig de ogen, die zien, wat gij ziet.

Luk. 10:24

Want ik zeg u: Vele profeten en koningen hebben willen zien, wat gij ziet, en zij hebben het niet gezien, en horen, wat gij hoort, en zij hebben het niet gehoord.

Wat een voorrecht! Wat een uitdaging! Wij leven in de beste tijd die er ooit geweest is. (Amen!)

Zie je ook *de zomen in de gemeente! Niet alleen een slip!* Zomen! Zomen vullen de tempel. De zoom is de heerlijkheid en de kracht van Jezus Christus, die het huis Gods vervult. Zijn huis zijn wij.

Ook als om ons heen de duisternis toeneemt, binnen de tempel straalt de *mantel der gerechtigheid*. En dan gaat die *kracht* tot het uiterste, tot de verste hoeken van onze gemeente en naar buiten toe.

Denk maar aan die vrouw (in Marc. 5) die maar even de zoom van Zijn kleed aanraakte en dan vloeit die geweldige kracht in haar lichaam, stromen tot een totaal herstel.

Daar zien wij naar uit. Dat er meer kracht, die volle kracht van God geopenbaard wordt!

Jesaja ziet ons *kleden in zuiver, stralend linnen*, dat wat wij doen, onze rechtvaardige daden van de bruid van het Lam.

Daarom bemoedigen we elkaar en beperken elkaar niet in het toepassen van diensten van elk lid van het lichaam en de gaven van de Geest, gaven van openbaringen, en van kracht.

Jesaja ziet onze bedeling, het hoogtepunt van de gemeente van Jezus Christus, waar wij naar toe gaan! We mogen daar met ons hele hart naar verlangen en vragen, dat die zoom de hele gemeente gaat vervullen. En ik geloof dat er in ieder gemeente leden zijn, die ten diepste naar dit leven vanuit deze openbaring uitzien.

- *Wakker ze aan!* Neem ze mee in wat jij ziet en hoort en waarin jij aangeraakt bent! Soms ben je in het vooraan lopen helemaal alleen - behalve de duizenden van serafs. Maar daarom ben je voor-ganger. Jij bent een doorbreker. Je bent een aangeraakte, een ziener, een gegrepene! (*wordt vervolgd*).

HET ISRAELVRAAGSTUK (1)

Mijn worsteling met Romeinen 9-11

Door Piet Guijt

De artikelen van onze medewerker over het Israël-vraagstuk worden goed gelezen en we ontvangen daar reacties op met kritische notities. Het valt soms niet mee om tegenover de heersende stroom populaire opvattingen over Israël in 'Hoger-op' een ander geluid te laten horen. Een geluid dat uiteraard volledig bijbels verantwoord dient te zijn. Het is prima dat niet klakkeloos aan te nemen, maar het te toetsen aan de hand van de Bijbel. In onderstaand artikel een hernieuwde ontboezeming van broeder Guijt na een persoonlijke worsteling hiermee, om onze kijk op dit onderwerp te verhelderen. Het is het eerste deel van een drieluik, die een samenvatting vormen van zijn uitgebreide studie die aan het einde van de korte reeks genoemd en gelinkt wordt (red.).

Inleiding

Zoals zovele andere christenen heb ook ik jaren geworsteld met de tekstgedeelten van Paulus' Romeinenbrief, met name de hoofdstukken 9 t/m 11. Wat was zijn drijfveer en wat was wat hij wilde overdragen? En wat was de argumentatielijne die de apostel heeft gevolgd? Het antwoord op deze vragen is van groot belang omdat er grote verschillen in visie bestaan over wat Paulus bedoeld heeft. Ik heb vaak verzucht: *'Had Paulus het niet wat duidelijker kunnen zeggen?'* Als hij had geweten hoe christenen door de eeuwen ermee geworsteld hebben, dan had hij dat zeker en graag gedaan, denk ik. Maar kennelijk was een en ander voor hem en anderen in die tijd zo duidelijk of vanzelfsprekend, mede omdat hij de vragen, opmerkingen of tegenwerpingen van anderen kende, dat hij ervanuit ging dat men toen precies zou begrijpen wat hij bedoelde.

Bij het nadenken over de hoofdstukken 9 t/m 11 moeten we uiteraard ook kijken naar wat Paulus in de voorafgaande hoofdstukken duidelijk heeft willen maken. Het komt, heel kort gezegd, hierop neer: ieder mens heeft gezondigd, en ook al hadden de Joden hun wet, deze geeft de Joden geen voorrang bij het oordeel. Immers alleen door geloof in Christus kunnen zowel Joden als heidenen gered worden.

“Het evangelie is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft, eerst voor de Jood, maar ook voor de Griek” (Rom. 1:16).

Hoofdstuk 9: Geen onrechtvaardigheid bij God

In hoofdstuk 9 uit Paulus zijn verdriet (hartzeer) over de Joden die Jezus niet aanvaardden als hun Messias. Zij hadden wel *de heerlijkheid en de verbonden en de wet* (Rom. 9: 4), maar die zijn echter van geen enkel nut als zij Jezus niet aannemen. En daaruit mogen de Joden niet concluderen dat Gods Woord tekort zou zijn geschoten.

Schriftgeleerden

Daarom juist wijst Paulus op de bijbelse waarheid dat *niet* de kinderen naar de vleselijke afstamming kinderen van God zijn, maar *wel* zij die volgens de belofte tot zaad (geestelijke nakomeling door geloof in de belofte) worden gerekend. Natuurlijke afstamming is geen waarborg voor het delen in de heilsbeloften van God. Immers slechts een deel zal behouden worden (Jes. 10:21,22; Ez. 6:8; Rom. 9:27) wat ook betekent dat de opvatting dat een volk zich als geheel zal bekeren, niet bijbels is. Dus ook al zijn er Joden die Jezus als Messias verwerpen, dat wil niet zeggen dat het Woord van God gefaald zou hebben.

Overigens moet erop gewezen worden dat sommigen van mening zijn dat de tekst *“Maar het is niet mogelijk, dat het woord Gods zou vervallen zijn”* zou slaan op de beloften aan de Joden. Maar dat klopt niet, omdat het samengaan van vers 6a met 6b dan niet logisch is, en bovendien omdat het probleem van Paulus (over zijn ongelovige volksgenoten) is dat de beloften *zonder geloof in Jezus niet* geldend zijn. Gods beloften zijn altijd en alleen verbonden met het aannemen en volgen van Jezus.

Vaak heeft men Rom. 9:19 en 20 *“Gij zult nu tot mij zeggen: Wat heeft Hij dan nog aan te merken? Want wie weerstaat zijn wil? Maar gij, o mens! Wie zijt gij, dat gij God zoudt tegenspreken?”* verkeerd begrepen. God lijkt onrechtvaardig te zijn als Hij zich ontfermt over en verhardt wie Hij wil.* Allereerst moet worden opgemerkt dat Gods wil geen willekeur is en nooit een mens moedwillig verhardt, maar dat de verharding van een mens het gevolg is van het zich niet willen onderwerpen aan Gods wil. Maar waarom dan de tekst van vers 19 en 20? Paulus sluit aan bij wat hij in hoofdstuk 3:1-8 heeft betoogd, namelijk dat door de onrechtvaardigheid en ontrouw van de mens de deugden van God des te sterker uitkwamen. En daarom vinden de opponenten van Paulus dat, als dat zo is, God Zijn tegenstanders niet hoeft te berispen. Paulus verzet zich tegen die opvatting omdat men de verantwoordelijkheid van de mens op God wil afschuiven onder het mom dat God met hun verzet en zonde gebaat zou zijn.

Uit vers 24 en verder blijkt dat Gods soevereine wil zich wil verheerlijken in de roeping van gelovigen uit zowel Joden als heidenen. *Dat doel, namelijk de rijkdom van Zijn heerlijkheid over voorwerpen van ontferming bekend te maken, is bereikt in het ontstaan van de gemeente van Jezus Christus.*

En dat een deel van Israël zich niet wil bekeren, is niet strijdig met Gods Woord dat al eerder aangaf dat slechts een rest behouden zal worden (o.a. Jes. 10:22). Dit overblijfsel is er juist de oorzaak van dat niet het gehele volk weggevaagd wordt, zoals bij Sodom en Gomorra, omdat daar bijna geen rechtvaardigen waren (Gen. 18).

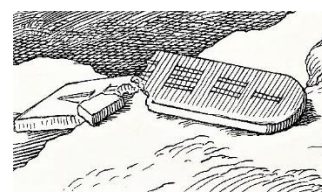
Hoofdstuk 10: Gerechtigheid uit het geloof

Paulus betuigt zijn liefde voor zijn volk, maar waarschuwt hen voor eigengerechtigheid, en hij moet hen erop wijzen dat het hun eigen verantwoordelijkheid en schuld is dat zij Jezus niet aannemen.

Om dat absoluut vast te stellen en zij dus geen excuus hebben, besteedt Paulus aandacht aan het gegeven dat aan alle voorwaarden van evangelieverkondiging aan de Joden is voldaan. De Joden kunnen niet zeggen dat ze het evangelie niet gehoord of niet begrepen hebben. Op basis van hoofdstuk 10 kan men dus beslist niet concluderen dat de verharding en ongelof door God gewild zouden zijn.*

Het is goed om nog even stil te staan bij vers 4, omdat er vaak misverstanden over geweest zijn. In vers 4 staat *“Want Christus is het einde der wet”*. Daarmee bedoelt Paulus beslist niet dat de wet ‘dus’ zou zijn afgeschaft. Dat blijkt ook uit Rom. 13: 8-10 en Gal. 6:2! Jezus kwam *niet om de wet te ontbinden, maar om te vervullen* (Matt. 5:17). Met “Want Christus is het einde der wet” wordt bedoeld dat Israël niet in eigen kracht (Rom. 9:31) de wet van de gerechtigheid heeft bereikt, maar dat het alleen door geloof in Christus mogelijk is. Zie ook Gal. 3:24 - “De wet is dus een tuchtmeester voor ons geweest tot Christus, opdat wij uit geloof gerechtvaardigd zouden worden” (*wordt vervolgd*).

*Zie uitvoeriger het artikel van de auteur *“Wie verhardde Farao en wie gaf de Joden een diepe slaap?”*: zie magazine Hoger-op [februari 2023](#).

BOEKEN

Boeken die we van harte aanbevelen, om het evangelie van het Koninkrijk der hemelen (het volle evangelie) beter te leren kennen:

God roept ons uit de duisternis tot zijn licht. Dit boek helpt ons begrijpen wat de bijbel onder duisternis verstaat. Het laat ook de kracht van het licht zien. Het verkondigt de daden van Jezus, die elke macht en kracht van het rijk der duisternis heeft overwonnen. Daarom is het zeer de moeite waard dit boek te lezen en te bestuderen. Kom mee! Laten wij leven in het licht van de Heer.

Overzicht van de inhoud van dit boek:

1. Het ontstaan van het rijk der duisternis
2. De zondeval
3. God zoekt de mens op
4. De voortijd
5. De zondvloed
6. De wereld na de zondvloed
7. Geheimenissen onthuld

Dit boek van 291 pag. door Cees Visser is te bestellen via <http://phos.nl>

Dit boek verscheen eerder onder de naam "de geestelijke wereld in gelijkenissen". De Heer predikte het Koninkrijk der hemelen aan de hand van gelijkenissen. Maar aan zijn discipelen verklaarde de Meester deze parabelen. Een enkele uitleg is in de evangeliën opgetekend. Van veel gelijkenissen is echter geen toelichting bewaard gebleven. Naar analogie van de verklaringen van Jezus in de evangeliën en vanuit de kennis van het Koninkrijk der

hemelen die de apostelen de gelovigen deden toekomen, heeft de schrijver getracht licht te werpen op de gelijkenissen in Mattheüs 13.

Dit boek van J.E. van den Brink telt 143 pag. en is te bestellen via www.rhemaprint.nl

GEDICHT

**Het is zijn ópstandingskracht
die jou laat opstaan...
uit je díepste problemen.
Het is zijn opstandingskracht
die stérker is
dan hij die komt... om te 'nemen'.
Satan hij denkt te komen
wanneer hij dat maar wil,
maar zijn opstandingskracht
geeft léven
Jézus... maakt het verschil!
Sta óp... en ontdek
dat Hij de dood heeft overwónnen!
Jezus laat jou
zijn macht en liefde zien
want jouw genezing... is begónnen!**

**Want Hij raakt de plekken aan
die jou pijn doen en benáuwen.
Laat Jezus komen in je hárt...
dan kan Hij Gods plán ontvouwen.
Laat je reinigen en helen,
laat je drágen... door zijn kracht!
Hij zal jou óvervloedig zegenen
ja, Hij zal waken... in je nacht!
Dan kom je weer te vóórschijn
zoals jij hoort te zijn:
Een mens hernieuwd, herbóren
vrij in denken... vrij van pijn.
En als je luistert dan zegt Hij jou:
'...Sta óp... en ontdek,
dat Ik ónvoorwaardelijk... van je hou!'**

Hanny Laurita